

ORGAN FÖR SVERIGES SÄNDAREAMATÖRER

Red. och ansvarig utgivare: Ing. H. ELIÆSON (SM6WL), Fack 8, Motala

EDITORIAL.

De tekniska bidragen till vår tidning äro fortfarande mer än lovligt tunnsådda. Då det är sådana artiklar, som faktiskt äro de viktigaste, vore Red. tacksam om bidragsfloden ville öka en liten smula. Det gör ingenting om epistlarna äro ofullständiga i ett eller annat avseende. Sådana saker klara vi lätt upp här på redaktionen. Huvudsaken är att bidrag över huvud taget inkomma, så att kontakten med läsekretsen ej helt upphör.

Red. noterar med tacksamhet SM7UT's välvilja att övertaga arbetet med spalten "SM-Hams". —UT är en gammal trogen medarbetare i QTC även om det kanske ej alltid framgått av signaturerna.

—WL.

PÅ FÖREKOMMEN ANLEDNING

meddelas härmed att användandet av amatörstationer för varje slag av rundradioverksamhet är strängeligen förbjudet.

AMATÖRBANDEN.

Enligt meddelande från Telegrafstyrelsen innebär de vid Kairo-konferensen 1938 fattade besluten att banden för de svenska amatörernas del fr. o. m. den 1 september 1939 komma att te sig på följande sätt:

1,75 MC/s bandet slopat.

3,5 MC/s bandet uppdelas i två delar, den ena mellan 3500 och 3635 KC/s (85,71 resp. 82,53 m.) och den andra mellan 3685 och 3950 KC/s (81,41 resp. 75,95 m.)

7,14 och 28 MC/s banden som förut.

56 MC/s bandet har beskurets på den lågfrekventa sidan och omfattar nu 58,5 till 60 MC/s (5,128 resp. 5 m.)

FRÅN DISTRIKTEN.

SM 4.

—MO har åter satt i gång ett CW träningsläger med fyra "bitna", därav två YL's.

—ZI sätter upp en 40 meters Hertz för att bättra på sina QRK rapporter vilka han tycker äro väl klena.

—KI bygger fortfarande på sin nya TX, har sålt röret i sin Hartley, därför tillsvidare QRT.

—XX har luftat sin foni på 40 metersbandet!

—457 klarade lic. provet ufb. Grattis!

—458 skall nu ta provet på "hemmaplan".

Desutom har lic.-provet klarats av en lots vid Härnösands plats och två djupvattenseglare till träna CW för fullt. Tydligen kommer det att bli trångt i luften här uppe i Öbacka.

SM4LX.

SM 6.

—KA har redan gjort WAC. Grattis OB!

—UA hörs varje dag på både 7 och 14 MC/s. Har ofta QSO med —UB, som nu är vid Afrikas sydpets.

—QP har fått upp sin beam igen. Planerar superbygge.

—NP har haft en massa fina DX. VK, ZA, OY, OX, FA, J, XE, VE och SU. Har haft WAC på en dag.

—RF arbetar på att få foni QSO varje måndagskväll på 80 mtr. Anser att standarden på många av foni ops är synnerligen låg, vilket DL får be att instämma i och nästa gång DL får höra någon sitta och krydda sitt tal med 25 proc. svordomar, kommer namnet att publiceras i QTC. (Gärna det! Red.)

—ND bygger tre rörs reflexsuper, motsvarande en 6 rörs.

—LT har fb cw på 3,65 MC.

—LS har fått en Sky Buddy, som gick oväntat bra.

—LQ temporärt QRT för business. Skall byta QTH.

—OR bygger nu en 6L6G kärra.

—VX har gjort ytterligare ett nytt DX CM2AO. Har nu workat sammanlagt 81 countries.

—464 har skaffat en stark sak — Hallicrafters SX-16.

—OL har börjat på 3,5 och 7 MC/s och är tacksam för QSO.

—497 har köpt en NC 80 rx och tränar nu morse.

—477 har klarat lic. Grattis. Bygger nu på TX. Bor på ideal QTH, så det blir nog DX vad det lider.

73 es DX.

DL6.

SM 7.

—UC har lämnat Flyget och ägnar åter sina krafter åt amatorkortvågen.

—SP och —WX prova suppressormodulering på Philips 4654: Går det eller går det ej? Vad säger de tekniska experterna?

—ZQ har nedlätit sig att köra med foni men intresset tog fort slut.

—VF kör på 3,5 MC/s varje dag mellan 16 och 17 SNT. Ibland låter även Peggy höra sig och då reser min mascot-kisse borst.

—PD rapporterar att aktiviteten i X-stad är hundra procentig.

—UT har skaffat sig NC 81X och när det stora tx-bygget nu är i det närmaste klart blir det nog en god come back.

—XZ skaffar helt ny utrustning för sin station.

—YE har provat Philips 4654 i pp PA. Ge c:a 40 watt vid 440 volt på 14 MC/s. Bland de bättre resultaten på senare tid märkes ZL, VK och K7 QSO. Har sked med SLPA (opr SM7QD) varje dag kl. 0900 SNT. Går fint.

DL7.

SM7-meeting.

Den 28 januari anordnades på föranstaltande av DL7, på restaurant Fehix i Malmö ett livligt besökt meeting. T. o. m. från så avlägset belägna trakter som Växjö med omnejd hade deltagare infunnit sig. Det var —7MU med fru (—7MF), —7QA och 7QC. Den förstnämnde höll ett kåserande och mycket uppskattat föredrag om sin roterbara strålningsantenn och svårigheterna vid dess uppsättande. SSA's hovfotograf —7UT tog ett lyckat gruppfoto av deltagarna och detsamma kanske senare kan publiceras i QTC. —7YE framför härmed sitt tack till deltagarna för en i allo angenäm samvaro.

NÅGRA RÖN OCH ERFARENHETER VID ANVÄNDANDET AV ANTENNER MED UTPRÄGLAD RIKTNINGSVERKAN.

Med hänsyn till den omständigheten, att den station, som min fru och jag använda tillsammans, är så belägen, att antennenläggningar av större omfång utan olägenhet kunna uppsättas inom rimligt avstånd från apparatrummet, beslöts redan tidigt i våras, att vi skulle uppsätta en s. k. "rhombic". Efter diverse kalkyler beslöto vi att romben skulle få en sida på 70 m. och placeras över en närbelägen trädgård, höjden över marken togo vi så stor som möjligt. De spetsiga vinklarna vid den änden där matarledningen är förbunden och vid den motsatta änden är 68°. Riktningen är 25° nord om öster. Dess axel sammanfaller alltså med en stor-cirkel genom Filippinerna och som tangerar Australiens nord-östra kust. Höjden över marken är f. n. c:a 16 m. För att erhålla unidirektivitet måste den effekt som införes i antennen i form av högfrekvensimpulser hindras från att vid borten änden reflekteras tillbaka. Detta uppnås genom att låta ett kapacitets- och induktionsfritt motstånd omvandla till värme den del av den tillförda energien som ej utstrålas. Man vinner härmed, att systemet blir aperiodiskt. Ett förhållande, som har oerhörda

fördelar, om man vill ändra frekvensen eller rent av gå över till ett annat band.

Denna antenn har visat sig motsvara de mest högsända förväntningar i fråga om användbarhet. Ursprungligen avsedd för 14 MC/s går den utmärkt även på 7 och 28 MC/s. På 3,5 MC/s är riktungsverkan mycket förminskad och romben verkar där ungefär som en helvägs dipolantenn. Med en slutstegseffekt på 50 watt är genomsnittsrapporterna från Kina och Filippinerna S8, för Australien S7 och för Nya Zeeland S6—S5. Strålningsloben i horisontalplanet upptager ungefär en vinkel av 20°, ett resultat som erhållits genom försök. Den vertikala strålningsvinkeln är c:a 18°, vilket medför att den ej är lämplig för korrespondens med närbelägna stationer. Under normala förhållanden ligger närgränsen för mottagning i trakterna av Uralbergen och då mottagnings- och sändningsbanorna ej bruka skilja sig mycket från varandra gäller väl detsamma för sändningen. Tack vare den relativt trånga strålningsvinkeln vinner man med en dylik antenn, som har en förstärkning av omkring 10 db, till synes mera vid en effekttökning än med en vanlig dipol. Med 250 watts slutstegseffekt är det möjligt att något vidga den användbara strålningsvinkeln i horisontalplanet och framför allt förlänga den tid av dygnet, under vilken man kan uppehålla förbindelse med Australien. I mitten av november var det t. ex. möjligt att med denna senare effekt nå fram till Australien från kl. 6 på morgonen till kl. 11 på kvällen.

För att draga fulla nyttan av en dylik antenn bör den givetvis även användas för mottagning. Önskar man ej kosta på sig lyxen av ett tvåvägs 2-poligt relä, går det bra med en Yaxley omkopplingskopplare, lämpligen N:o 151-L, som inom parentes sagt är bättre till många saker än de vanligare här i Sverige förekommande Yaxley omkastarna.

Anordningen av det kapacitets- och induktionsfria motståndet behöver ej vara besvärlig, då det ej rör sig om större effekter. Själv har jag använt två st. parallellt utspända motståndstrådar. Avståndet mellan dem bör avpassas så att deras impedans är lika med antennens. Utgår man från att en rätt konstruerad romb har en impedans, av 770 ohm så begår man ej något större fel. Matarledningen bör alltså ha denna impedans, ävensom den ledning som från antennen går till slutmotståndet. Man drar sedan helt enkelt ut motståndsledningen till dess att effekten nått en sådan nivå att man kan använda ett kolmotstånd på 770 ohm, varmed man kortsluter motståndsledningen.

Det kanske borde påpekas, att med en matarledning på t. ex. 600 ohms impedans bör man inskjuta en kvartsvägs transformator, i detta fall med en impedans på $\sqrt{600 \times 770} = 680$ ohm.

Att matarledningen är längre än vanligt gör ingenting. Man bör däremot ej plocka den alldeles full av isolatorer. Vi ha på vår matarledning till antennen, på en längd av 150 meter, endast 5 st. ebonitstavar, som hålla trådarna från varandra. Saknar man möjlighet att bygga en motståndsledning, kan man i nödfall använda en 75 watts 240 volts glödlampa.

—7MU.

ARRL'S ELFTE DX TEST.

Den traditionella ARRL-testen är liksom föregående år uppdelad i två avdelningar, en för telegrafi och en för telefoni. En kort redogörelse för reglerna lämnas härmed.

Tider: Telegrafitesten fr. o. m. den 4 mars 0000 GMT t. o. m. den 12 mars 2400 GMT.

Telefonitesten fr. o. m. den 18 mars 0000 GMT t. o. m. den 26 mars 2400 GMT.

Frekvenser: I år har den ändringen gjorts att endast 7, 14 och 28 MC/s banden få användas.

Tävlingsmeddelande av typen 579732 för telegrafi- och 57732 för telefonitesten utväxlas. De tre (två) första siffrorna äro rapporten enligt RST-systemet, och de tre sista ett godtyckligt val serienummer, som bibehålles under hela tävlingen.

Poängberäkning: För varje till en W/VE station sänt telegram erhålles 2 poäng och för varje motatget 1 poäng. Alltså summa tre poäng för ett fullständigt QSO. Poängsumman multipliceras med en faktor som utgör summan av det antal distrikt (W 1—9, VE 1—5) med vilka förbindelse uppnåtts på de olika banden. Om ni ha 9 distrikt på 7 MC/s, 14 på MC/s och 13 på 28 MC/s blir alltså faktorn 36.

Tidsbegränsning: Vid en tävlingstid överstigande 90 timmar korrigeras poängsumman.. För exempelvis 105 timmar erhålles den slutgiltiga poängen genom multiplikation med 90/105.

För telefonitesten gäller att morsering ej får tillgripas i någon form. Det är alltså ej tillåtet att vissla siffergruppen eller anropssignalen.

Segrare i vart och ett av de deltagande länderna (räknat efter prefix) erhåller ett diplom. Telegrafi- och telefonitesten äro två från varandra helt skilda tävlingar.

Loggarna, som böra uppställas enligt nedan, böra vara ARRL tillhanda senast den 26 maj 1939. Adressen är West Hartford, Conn.

CW Entry March 4th—12th.

Call Signal
Name
Address
Tx Tubes
Input Watts
Nr Hours Operation

Bands	7	14	28	Total
Nr W/VE stns wkd				
Nr W/VE licensing areas worked				

Serial Number

Station Time Record GMT	Operating time	Date and Time GMT	Station worked	Country	Wkd Record of New Dists fr Each Band			Serial Numbers		Points
					7	14	28	Sent	Received	
On 0430		March 4	W4COD	USA		1		469 275	559 136	3
		0440	W8AZD	"		2		579 275	569 333	3
		0445	W9KJQ	"		3		559 275	569 373	3
		0452	W4BEN	"		3		569 275	448 161	3
		0457	VE2DR	Canada		4		579 275	579 382	3
Off 0533	1h03m	0500	W1LZ	USA			1	569 275	569 482	3
On 1150		1203	W1BUX	"			1	568 275	469 123	3
		1210	W3LUK	Canada			2	578 275	—	3
Off 1225	0h35m	1216	VE1BA	"			3	559 275	568 333	2

Total Operating Time

Multiplier

Sum of Points

Total Score

I hereby state that in this contest, to the best of my knowledge and belief, I have not operated my transmitter outside of the frequency bands specified in, or in any manner contrary to, the regulations my country has established for amateur radio stations; also that the scoring points and facts as set forth in the above log and summary of my contest work are correct and true.

Operator

Foto SM7UT.

SM-HAMS.

Här i Sveriges finnas, som vi alla veta från Telegrafstyrelsens förteckning, numera ett avsevärt antal kortvågsamatörer. Vi komma visserligen ännu inte upp till den numerär som vårt södra grannland kan uppvisa, men fortgår rekryteringen i den nuvarande takten äro vi snart uppe i samma siffror. En stor del av anropen tillhöra emellertid radiointresserade personer som aldrig kommit i "luften", andra ha ställt grejorna på hyllan och åter andra dyka mera sporadiskt upp på amatörbanden. De verkligt aktivas skara är därför relativt liten och man tycker att de borde känna varandra väl, men många bli bara anrop för varandra. Det är egentligen bara grabbarna inom respektive gäng, som känna varandra närmare. Vi veta emellertid att det finns ett visst intresse för upplysningar om yrke, stationsutrustning, "ålder" i luften o. d. och komma i fortsättningen att presentera en del SM-hams. Under tecknad, som lovat vara WL behjälplig med denna spalt, ber om bidrag i stil med de som komma i de närmaste numren av QTC.

Vi börja serien som sig bör med vår Grand Old Man SM6UA. Men han behöver väl ingen presentation tycker ni? Nej, visst inte, han är den svenske ham som är mest känd inte bara inom landet utan över hela världen inte blott som ett anrop utan framför allt som "onkel John". Göteborgshamsen kunna nog förtälja hur många gånger deras QRA uppgift givit ett 73 till UA som svar. UA har varit med sedan kortvågssintresset först började spira upp här i landet och har tagit aktiv del i amatörrörelsen på ett sätt, som saknar motstycke. Någon "lifestory" om —UA behöva vi ej komma med därtill är han alltför välbekant. Vi skola istället beskriva hur han har det just nu.

I juni 1938 flyttade han med hela familjen till Värmland, men han har dock kvar stationen i Göteborg och kommer även att låta höra av sig från Orust som förut. Vid Glavsfjorden några mil söder om Arvika har UA byggt ett chateau,

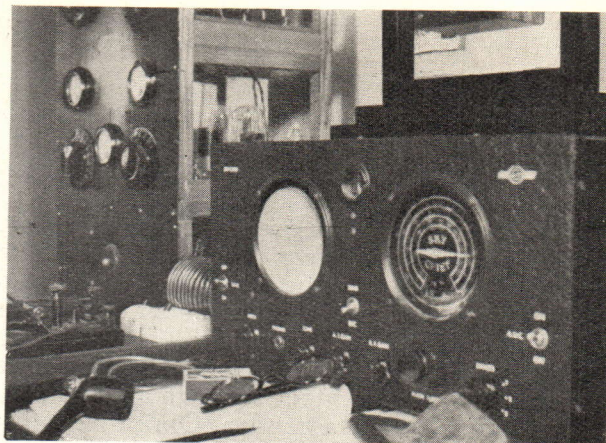

Foto SM7UT.

som ifråga om modern komfort kan mäta sig med storstadens lyxvåningar. En jämförelse i radioläge utfaller däremot naturligtvis till stadsvåningens nackdel. Kortvågen är alltså det centrala i "onkel Johns" tillvaro, han anser nog dagen smått misslyckad om han ej haft några ZL och VK på morgonen, en del yankees på middagen och för övrigt under dagens lopp några av sina gamla vänner här i Sverige eller utomlands. Även långa ofta återkommande QSO med sonen UB under dennes resor till främmande länder bidrar nog till att skingra den ensamhetskänsla, som UA påstår trycker hans sinne. Det låter väl smått otroligt att en människa, som har vänner världen runt med vilka han kan meddela sig snart sagt varje dag, kan känna sig ensam. Jag vidarebefordrar emellertid UA's önskan att se hams hos sig, men för att ej bli orsaken till formlig invasion dit upp avhåller jag mig från att skildra de underbara dagar jag hade glädjen få tillbringa hos UA och hans bussiga OW i början av januari.

UA är i Värmland väl rustad med sändare och mottagare. En Hammarlund Comet Pro alternerar med en Hallicrafters Sky Chief i passningen av amatörbanden och utom en sändare med två RK20 i slutsteget, får även den kärra som en tid var uppsatt i SSA's huvudkvarter i Stuvsta, sköta om att UA's suveräna nyckling vidarebefordras klotet runt. En helt vanlig Zepp gör tjänst som allround sändareantenn, men UA har nog sina funderingar på något annat i antennväg, kanske rent av en 8JK-beam hissas upp i de master som redan på långt håll visar var vår frejda hedersordförande njuter sitt otium.

Låt oss sända honom en tacksamhetens tanke för vad han gjort och alltså gör för SSA. Utan hans stödjande hand hade aldrig föreningen genomlevat de svåra år då främmande krafter arbetade på att spränga det kamratskap, som han mest av alla omhuldar och genom storartad gästfrihet befrämjar. Vi önska honom hälsa och krafter till många år ännu i kortvågens tecken.

SM7UT.

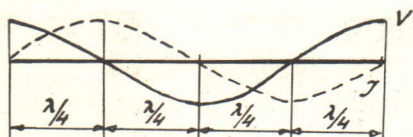

Fig 1.

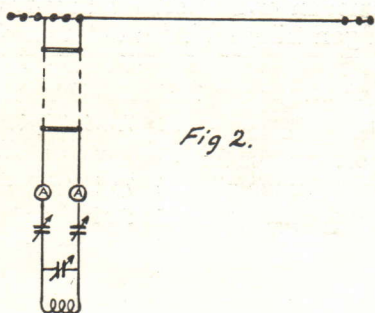

Fig 2.

ZEPPELINANTENNEN.

Den antenntyp, som enligt undertecknads mening är den för nybörjare och för all del även mera försigkomna amatörer mest lämpliga, är Zeppelinantennen. Den har fått sitt namn av att den först användes å Zeppelinluftskeppen. Zeppen, som den populärt kallas, tillhör gruppen Hertzantennor och energitillförseln till radiatorn sker medelst en av två parallella ledningar bestående linje (feedern). Av de två trådarna fortsätter den ena direkt i radiatorn. Den andra sluter blint uppe vid densamma.

Vi skola nu först betrakta fig. 1, där ström- och spänningsfördelningen uttefter en tråd med en längd lika med våglängden () åskådliggöres. Som vi se är spänningen maximum i ändpunkterna, vilket är villkoret för fullständig reflektion. Färförskjutningen mellan ström och spänning är i varje punkt uttefter tråden 90° , vilket betyder att spänningen har sitt största värde, då strömmen har sitt minsta. Om vi tänka oss två sådana trådar som den i fig. 1 kopplade med var sin ända till en generator (t. ex. slutstegets anodkrets), få vi på lika avstånd från denna 180° förskjutning mellan strömmarna resp. spänningarna. Äro trådarna parallella, kommer fältet kring dem att i det närmaste upphävas. Vi ha här alltså en lämplig matarledning, som utan att själv stråla energi kan överföra denna till radiatorn.

Eftersom vi ha spänning i båda ändpunkterna av radiatorn måste alltså denna matas med spänning. Är då feederledningen en, tre, fem etc. (alltså udda) fjärdedels våglängd, få vi strömmaximum vid den till sändaren kopplade ändan. Då längden är en jämn fjärdedel få vi i samma punkt spänningsmaximum. Matarledningens längd bör alltså vara minst en fjärdedel av den högsta våglängd å vilken sändaren skall arbeta.

För att enkelt möjliggöra sändning på olika band utföres feedersystemet avstämbart (se fig. 2). Både serie- och parallellavstämning äro nödvändiga. Serieavstämning användes då systemets naturliga våglängd (inklusive antennkopplingspolen) är något högre än grundvågen eller en

udda fjärdedel av densamma. Parallellavstämning tillgripes då den naturliga våglängden är något högre än en jämn men mindre än en udda fjärdedel av grundvågen. Med grundvåg menas här den våglängd, på vilken sändaren arbetar. I nedanstående tabell finnas lämpliga avstämningssätt för olika feederlängder angivna.

Ungefärlig feederlängd m.	Avstämningssätt				
	1.75 Mc/s	3.5 Mc/s	7 Mc/s	14 Mc/s	28 Mc/s
36	Ser	Par	Par	Par	Ser. l. par
27	Par	Ser	Ser	Par	Ser. l. par
18	Par	Ser	Par	Par	Ser. l. par
12	—	Par	Ser	Par	Par
9	—	—	Ser	Par	Ser. l. par
4.5	—	—	Par	Ser	Par
2.5	—	—	—	Par	Ser

Det finnes feederlängder, vid vilka det är omöjligt att använda vare sig parallell- eller serieavstämning. Ett sådant fall är då feedern är c:a 7,5 meter och sändningsfrekvensen 14 MC/s. Man måste då förlänga feedern någon meter.

Vid konstruktionen av feedern gäller det att se till att den blir fullt symmetrisk, d. v. s. de båda trådarna skola vara exakt lika långa. Avståndet mellan dem är ej kritiskt. Det lämpligaste värdet är 15 cm. Trådarna hållas isär och på konstant avstånd från varandra medelst spridare, som helst böra vara av steatit men i nödfall kunna utgöras av i paraffin kokade trästavar. Avståndet mellan spridarna bör ej vara alltför litet, lämpligen 1,5 m. Tråden i feedern bör vara av samma grovlek som den i radiatorn (2 mm. räcker även för större effekter). Den i handeln förekommande mångtrådiga antennlinan är ej att rekommendera för sändarbruk.

Radiatorn göres lika med halva den högsta våglängd å vilken man önskar sända. Längden beräknas ur formeln:

$$L = \frac{143}{\text{Frekv. (Mc/s)}} \text{ m.}$$

För en sändningsfrekvens lika med 14,3 Mc/s blir alltså radiatorlängden 10 m.

Feedern kopplas induktivt till slutstegets anodkrets. Vid pushpull bör kopplingsspolen delas i två lika delar, vilka kopplas till var sin sida av anodspolen. Kopplingsspolens storlek göres ungefär lika med anodkretsens. Den skall helt fristående kunna avstämmas till sändningsvåglängden. Om serieavstämning skall användas urvrides parallellkondensatorn och seriekondensatorerna justeras för maximal och lika ström i ampèremetrarna. Vid parallellavstämning invrides seriekondensatorerna helt. Antennströmmen blir då i de flesta fall så låg, att ampèremetrarna ej ge någon vägledning vid avstämningen. En glimlampa som hålles intill feedern eller kopplingsspolen kan då tjäna som indikator.

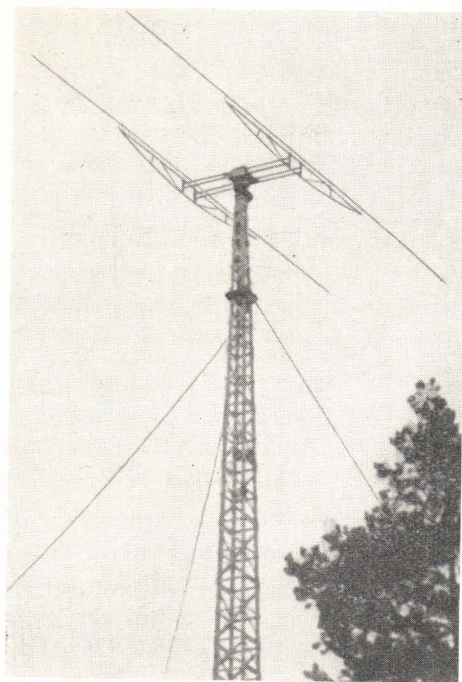
Andra sätt att ordna kopplingen mellan feedern och sändaren får jag kanske tillfälle att beröra i ett följande nummer. —WL.

SM KRISTALLFREKVENSER.

Den frekvenslista, som här publiceras är måhända icke alldeles fullständig, men torde dock vara av rätt stort intresse för oss alla. Vid nyanskaffning av kristaller och även då det gäller att lokalisera stationerna på bandet har den en uppgift att fylla. För att listan ej skulle bli alltför otymplig har frekvenserna projicerats på 7 MC/s bandet.

Frekvenser mellan 7200 och 7300 KC/s har ej medtagits emedan endast ett fåtal rapporter om sådana har inkommit. Dessutom torde det aldrig bli tal om någon trängsel inom detta område.

7000	7051	7101	7151
1	52 5LR	2 7XV	52 7MZ, 7QK
2 6WL	53	3	53
3	54 6UQ	4	54 7VI
4	55 6UQ	5	55 5OI
5 7LE	56 5OW	6 7QD	56 5ZS, 6UQ, 5OH
6	57	7	57
7	58	8	58 6RF
8 6UJ, 5OI	59	9	59
9	7060 5NE, 6UA, 6XC, 7YA	7110 6SS	7160 5NW
7010 5WJ, 7RV	61	11	61 6WP
11	62	12	62 5—389, 7QH
12 1YF	63	13	63
13	64	14	64
14 7YA	65	15	65 5YH, 6NZ
15	66 5MX	16 6LO	66
16 6LJ	67 "	17	67 5NK
17	68 " 5NM	18	68 6LQ
18 6LN, 7XY	69 "	19	69 5WJ, 7UC
19	7070 " 5KL, 6LO, 7QD	7120 5ZX, 6WP	7170
7020 2NR	71 " 7RT	21	71 5KL, 6UI
21 5QR, 7QH	72 "	22 6UQ	72 5XH, 7UT, 5NM
22 7MU	73 " 3KU	23	73 6WE
23	74 "	24 6UA, 7UT, 7UC	74 5OI
24 5YT	75 "	25	75
25 7QA	76 "	26	76 6YG, 6OR, 7XY
26 5VJ	77	27 7OE	77
27	78	28	78
28 7XZ	79	29 5UM	79
29 7UT	7080 5VR, 5ZP, 6ML, 6SS	7130	7180 5TB, 5SK, 7YE, 7YO
7030	81	31	81
31 6—464, 7NF	82 2WB, 6VX	32	82 7ZY
32 2NR, 5WT, 7UT	83 5YQ	33	83
33	84	34	84
34 4XX	85	35 3XJ, 6ZM, 7PP	85 5LU
35 7RT	86	36 6LW	86 6UI, 4LM
36 2WB	87 5WJ	37 5LR	87
37	88	38 5VR	88 2TF
38	89	39 7QH	89
39 2WB	7090	7140 5RH, 5YU	7190 6KA
7040 5OI	91	41	91
41	92	42	92
42 3XJ	93 5WJ	43	93 6LJ
43	94 5WK	44	94
44 7ZY	95 " 5WU	45	95
45	96 " "	46 5RR	96 5RH, 7QA
46	97 " "	47	97 6VX
47	98 " "	48 4XX	98
48	99 " " 5NW	49	99
49 7XV	7100 " " 6SS, 7XY	7150 5VT, 7YS	7200 5RH
7050 5VK, 5UO			

DX-SPALTEN.

De senaste månadernas conditioner ha helt präglats av det säregna förhållandet att banden varit i det närmaste döda tidigt på morgnarna. Enligt vad Red. kunnat utröna har förhållandena i övrigt varit tämligen goda med 28 MC/s-bandet som det pålitligaste. Får se hur det blir nu till ARRL-testen. Vore sorgligt om endast de, som ha tid att ägna dagarna åt kortvågen, skulle ha en chans till placering.

Det senaste tillskottet till den svenska WAC-listen är SM7YA's per fone. Fb OM!

SM6RF rapporterar stor aktivitet på 28 MC/s. W7ESK på 14 MC/s fone och VE1GR på 3,5 MC/s äro ett par goda prestationer.

SM7MU fortsätter sina härjningar i prefixlistan. Hans nya roterbara strålningsantenn, av vilken vi här ser ett foto, gör förstås sitt till. Vi kanske kan hoppas på en utförligare beskrivning i ett följande nummer? Bland de senaste erövringarna märkas VS2AL, K5AJ, VU7BR (Bahrein Island), PK4KO, VS6BG, LX1RB, K4ESH och XZ2LZ.

SM5NK dx'ar med gott resultat på 14 MC/s. Föreslår att vi i QTC ta in en lista över prefix med vilka svenska amatörer ännu ej lyckats få kontakt. För att få klarhet i denna sak skulle alla sända in rapporter över sina rarare dx-förbindelser med tidpunkten angiven. Tanken har redan förut framförts i denna spalt men den väckte då ej något gehör. Kanske det gå bättre denna gång?

På omvägar har red. lyckats få in en del upplysningar angående SM3MT och hans resultat på 14 MC/s. Mottagaren är en Super Gainer och sändaren kristallstyrd med tre steg och 70 watts input. Ej mindre än 65 länder ha avverkats och WAC är 15-dubbelt! Vi gratulera. Bland de bättre QSO'na märkes: CR7, ZC4, ZC6, K6,

K7, HH, ZC, VK9 (fb OM!), PK, TA, J, XU, CX, ZL, ZE, FB8 och VQ4.

SM6WL har vilat från dx'andet en tid men skall nu sätta igång på nytt för att söka nå upp till det magiska 100-strecket. Är vid det här laget upp i 87 verifierade länder.

ETT BESÖK HOS D. A. S. D.

När jag i somras reste i Tyskland, passade jag på tillfället att göra ett besök hos D. A. S. D., vars ledning har sitt säte i Berlin, närmare bestämt i Cecilienallee 4 i stadsdelen Dahlem i sydvästra Berlin, där föreningen har en stor villa till sitt förfogande.

Jag blev mycket vänligt mottagen och fick tillfälle att bese hela villan. Vi började vår rundvandring i det rum där QSL-korten sorteras. Det hela var mycket bra organiserat; på vägen hängde en stor bur med en massa öppna fack av metallnät. Facken voro avsedda för korten till de olika länderna och över resp. fack satt prefixet i stora bokstäver. En överskådlig och tidsbesparande anordning som dessutom ej samlar damm.

Jag besåg sedan sändaravdelningen. I huvudrummet fanns sändaren D4BAF, som var monterad i flera racks stående på golvet. Sändaren är ECO-PU-PA-PA och effekten 40—100 watt. Den elektriska energien till sändaren tages i vanliga fall från belysningsnätet, men skulle detta krångla, finnes en reservkraftkälla. Denna är inrymd i ett särskilt rum och består av ackumulatorer och generatorer för de olika spänningarna. I sändarrummet funnos dessutom en mängd olika apparater, bl. a. en skrivmaskin för utställning av telegrafremsor, som sedan kunde sändas automatiskt. —I en annan avdelning av villan utexperimenterades olika apparater. Man hade bl. a. en standardsändare och en standardmottagare. Dessa apparater voro inbyggda i aluminium-lådor av samma storlek. Man hade även några exemplar av dessa apparater inbyggda i glaslådor att användas för demonstration av ledningsföring och delarnas placering. På så sätt kunna de tyska amatörerna bygga sändare och mottagare, som äro noggrant utexperimenterade och slippa alla misslyckanden. Även andra apparater, som amatörerna kunna ha användning för, höllo på att utexperimenteras. Dessa byggas också i de ovan omtalade lådorna.

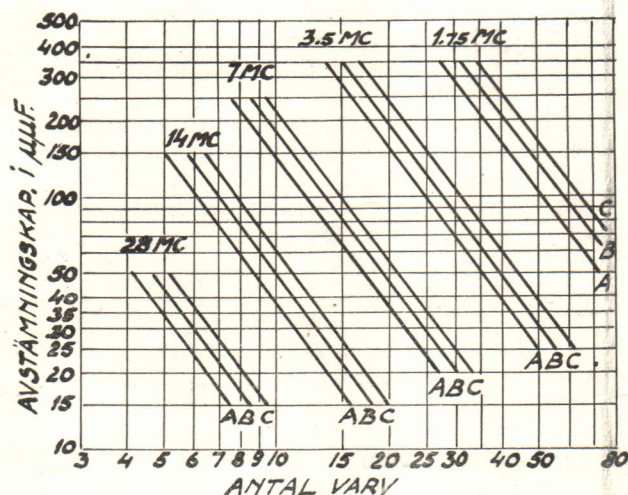
I källaren fanns inrymd en försäljningsavdelning för radiodelar. Sorteringen var mycket stor och priserna låga. Delarna inköpas direkt från fabrikerna, så att priserna äro i många fall hälften av priserna i fria marknaden. På grund av råvarubristen i Tyskland kan man inte köpa koppartråd och aluminiumplåt i fria handeln. Standardlådorna för sändare och mottagare voro därför färdiggjorda på fabrik och koppartråden säljes i avmätta längder. — Jag avslutade min mycket intressanta rundvandring med att inskriva mitt namn och anrop i besöksboken.

—7PP.

SPOLDATA.

Nedanstående diagram gäller för spolstommar med $1\frac{1}{2}$ " diameter. Kurvorna A hänföra sig till 1", kurvorna B till $1\frac{1}{2}$ " och kurvorna C till 2" lindningslängd. De senare passa även för spolstommar med $1\frac{3}{4}$ " diameter om lindningslängden göres lika med 3".

Sedan man beslutat sig för vilken lindningslängd som skall användas, finner man det erforderliga varvantalet i skärningspunkten mellan kapacitets- och längdlinjen. Varven spridas så att de upptaga den lindningslängd från vilken man utgått.

ARRL-TESTEN 1938.

Bättre sent än aldrig heter det ju. När Red. fick se februarinumret av årets QST med reglerna för ARRL-testen, erinrade han sig lötsligt att resultatet av senaste testen ej varit infört i QTC. Här kommer det nu.

Telegrafitävlingen vanns av SM7UC (22,607 poäng) med SM5UM (20,105 p.) som god tvåa. Därefter följde SM5ZF med 8,169 och SM7YE med 5,015 poäng. 14 svenskar deltog.

I telefonitesten var deltagarantalet sex. Här vann SM7YA överlägset (3,859.). SM5WJ blev tvåa med 1,288 och SM7UC trea med 960 poäng.

SM3XJ DE SM5RY.

SM3XJ har mottagit följande telegram från SM5RY som är telegrafist ombord på m/s Kronprinsessan Margareta på väg till Sydamerika:

"Var god meddela SM5SX och övriga svenska amatörer att jag önskar QSO dagligen mellan 1900 och 2000 GMT samt mellan 2200 och 2400 GMT på 7 MC/s. Anländer till Rio de Janeiro den 20/2 och till Buenos Aires den 26/2."

LITTERATUR.

The Radio Amateur's Handbook, 16 uppl. 1939, utgiven av ARRL, West Hartford, Conn. 560 sidor, 815 illustrationer. Pris \$ 1,25, kartone-rad \$ 2,50.

Den senaste uppl. av "handboken", som den populärt kallas, har i förhållande till sina föregångare ytterligare utökats och förbättrats. Sålunda har kapitlet behandlande de fundamentala principerna inom radiotekniken helt omarbetats. Avdelningarna Mottagare, Sändare och Telefoni samt Antenner innehålla mycket nytt. De sista 105 sidorna utgöres av en katalogavdelning vilken ger ett sammandrag av de viktigaste nyheterna från de mera kända fabrikanterna av amatörmateriel.

Årets handbok är tillägnad den för en tid sedan avlidne Ross Hull vilken var redaktör för de tio föregående upplagorna och som ej hann avsluta arbetet med densamma. De övriga medlemmarna av ARRL's stab fortsatte arbetet i hans anda och boken bär också ett omisskännligt intryck därav.

REALISERAS.

Några byggsatser till Meissner 12-rörs allvågsmottagare 1937-1938, kompletta med 10" högtalare, rör och skåp i pol. björk. En utmärkt amatör- och rundradiomottagare lätt att bygga. Kr. 150: - pr styck.

3 st. förstärkare, 15 watts utgångseffekt, 100 decibel förstärkning. Moderna och effektiva. Kr. 50: - pr styck.

10 st. högtalare 10", max. belastning 8 watt, fältmotstånd 2500 ohm, utgångstransformator för 500-2000 ohm. Kr. 10: - pr styck.

SM1YF, Ingenjör Gunnar Engström,
Kiruna.

S. S. A. TILLHANDAHÅLLER:

Kortbølge Radio 5. uppl. Kr. 4:—
ARRL-logg Kr. 2:—
Q-lista Kr. 0:90
Grammofonskiva för morseträning Kr. 2:25

På förekommen anledning meddelas att SSA ej för Call Book eller världskarta utan endast ovanstående artiklar.

S. S. A. Försäljningsdetaljen,
Box 110, Kvarnholmen
Postgirokonton 155448

QTC utgives av SSA, Föreningen
Sveriges Sändareamatörer,
Stockholm 8.